

VIEHÄTTÄVÄ

Rodriguezia venusta

VUONNA 1777 LÄHETTI Espanjan kuningas Carlos III kasvitieteilijät Hipólito Ruízín ja José Antonio Pavónin nykyisen Perun ja Chilen alueelle kartoittamaan kasvillisuutta. Lukuisten lääkekasvien lisäksi tutkijat löysivät pienikokoisen vaaleanpunakukkaisen orkidean, jonka nimesivät espanjalaisen botanistin ja apteekkarin Don Manuel Rodríguezin kunniaksi perustamaan sa uuteen sukuun nimellä *Rodriguezia lanceolata*. Tähän sukuun on sittemmin liitetty lähes 50 orkidealajia, jotka kasvavat Meksikon eteläosista Brasiliaan ulottuvalla alueella.

Valkokukkaisen *Rodriguezia venustan* kuvasi ensimmäisenä John Lindley 1837

nimellä *Burlingtonia venusta* (Edwards's Botanical Register 23). Myöhemmin G.H. Reichenbach siirsi kasvin *Rodriguezia*-sukuun (Botanical Zeitung 1852 10:771). Lajinimi *venusta* tarkoittaa viehättävää ja suoloista.

Kuvaus

Rodriguezia venusta kasvaa epifyytinä tavallisimmin 500–1800 metrin korkeudella Kolumbiassa, Ecuadorissa, Perussa ja Brasiliassa. Puiden rungoilla hyvässä paikassa kasvaessaan se muodostaa suuriakin kasvustoja.

Kasvin soikean ja litteän varsimukulan

Iconografia de orchidaceas do Brasil, © by F. C. Hoehne, SOF

tukilehtien välistä kasvaa parikymmenttinen kapea lehti. Lehdet ovat tummanvihreät ja kapenevat miekkamaisiksi. Juuret ovat valkoiset ja ohuet; ne hakeutuvat hanakasti ympäristöön etsimään kosteutta.

Kesällä lehden hangasta kasvaa riippuva kukintovarsi, jolle kertyy pituutta 10–20 senttiä. Siihen avautuu 10–20 läpikuultavan valkoista kukkaa, kooltaan 2,5 × 2,5 senttiä. Röyheläinen huuli näyttää hivenen valkoisemmalta kuin sepalit ja petalit. Kukissa on hyvä, hillitty tuoksu ja kannuksessa on mettä. Huulen pieni auringonkeltainen alue ohjaa pölyttäjän oikeaan paikkaan. *Rodriguezia*-suvun pölyttäjinä ovat perhoset, kolibrin ja mehiläiset. Kukat kestävät pari viikkoa, mutta kukinta-aika on pitempi, sillä kukintovarret kasvavat hiukan eri aikoina.

Kasvatus

Rodriguezia venustan luontainen kasvuympäristö on lauhkea-lämmin, ja ennen kaikkea ilmankosteus on suuri. Siksi lajia on helpointa kasvattaa lasikossa. Ensimmäinen kasvini tuli palikalle kiinnitettynä, se kukki ja kasvoi muutaman vuoden hyvin, mutta sitten riutui pois. Nykyinen on ollut parin vuoden ajan muovimukissa, jonka pohjalla on hiilenpaloja ja miltei aina vettä. Jos vesi pääsee pohjalta kuivumaan, mukana tullut saniainen näyttää sen nopeasti. Tosin *R. venustan* haaroittuvat juuret hakeutuvat etsimään vettä myös muiden kasvien luota.

Rodriguezia venustan valontarve ei ole kovin suuri, ja liian voimakkaassa valossa se selvästi kärsii. Ravinteita laji tarvitsee kohtuullisesti. **Teksti ja kuva OILI PENTINSAARI**